

روش امکان‌سنجی و تحلیل اثر بخشی توسعه خوشه‌های صنعتی خرمائی کشور

> مقداد نکلوزاده

دکترای صنایع غذایی و دبیر انجمن
خرمای استان کرمان

است، اما متأسفانه ادبیات و فرهنگ توسعه خوشه‌ای به دلایل مختلف در بسیاری از کشورها آن‌گونه که باید نهادینه نشده است و آگاهی لازم در این جوامع پیرامون این موضوع شکل نگرفته است. این در حالی است که اجرا و پیاده‌سازی موقفيت‌آمیز برنامه‌های توسعه‌ای ذیل رویکرد خوشه‌ای تا حد بسیار زیادی مستلزم شناخت و آگاهی ذینفعان مختلف جامعه و باور آن‌ها به این مقوله می‌باشد. این امر بیشتر از آن حیث موضوعیت می‌باید که این رویکرد توسعه‌ای یک رویکرد مشارکتی است که برای انجام آن لزوماً باید افراد، گروه‌ها و نهادهای مختلف به روش‌های مختلف و در مؤثرترین حالت مشارکت داشته باشند. متمرکز شدن یا خوشه شدن، مزیتی را برای بنگاههای درون خوشه بیشتر از رقیابی که جدا از هم فعالیت می‌کنند، ایجاد می‌نماید که آن دستیابی به عرضه کنندگان بیشتر، خدمات موردنظر سفارشی، مجموعه‌های از نیروهای کاری مجرب و متخصص و نیز انتقال اجتناب‌پذیر دانش را در جایی که افراد بر اساس قصد و هدفی همیگر را ملاقات کرده و در مورد کسب‌وکار صحبت و گفتگو می‌نمایند، فراهم می‌سازد. در میان کلیه مزایای عنوان شده برای خوشه، هیچ‌کدام به اندازه «دستیابی به نوآوری، دانش و فنون» از اهمیت برخوردار نمی‌باشند (اشمیتزا؛ ندوی و همکاران ۱۳۸۱).

پشتونه نظری پدیده ایجاد خوشه یا تجمیع را اولین بار آفرد مارشال در نظریه صرفه‌های اقتصادی ناشی از تجمیع بیان کرد. در چارچوب این نظریه شرکت‌های کوچک در عین حال که رقبای طبیعی همیگرند، اعضای داخل یک شبکه مستقل هستند. آثار ناشی از تجمیع آن قدر می‌تواند محسوس باشد که مزایای رقابت صرفاً در چارچوب این تجمع

خوشه مجموعه‌ای از شرکت‌هایی است که در ناحیه یا حوزه جغرافیایی تمرکز یافته و با فرسته‌ها و چالش‌های مشترکی مواجه‌اند. این شرکت‌ها مجموعه‌ای از محصولات مرتبط و مکمل را تولید می‌کنند و می‌فروشنند. چنین تمرکزی باعث ایجاد کسب‌وکارهای مرتبط می‌شود و به پیدایش نهادها و خدمات تخصصی در زمینه‌ای فنی، مدیریتی و مالی منجر می‌شود که آگاهی لازم پیرامون این موضوع شکل نگرفته است. این در حالی است که اجرا و پیاده‌سازی موقفيت‌آمیز برنامه‌های توسعه‌ای رویکرد خوشه‌ای تا حد بسیار زیادی مستلزم شناخت و آگاهی ذینفعان مختلف جامعه و باور آن‌ها به این مقوله می‌باشد. توجیه‌پذیر بودن اجرای یک پروژه، خصوصاً یک پروژه توسعه‌ای با توجه به اینکه منابع قابل توجه مالی، انسانی و زمانی را در بر می‌گیرد، شرط اساسی موقفيت آن پروژه به شمار می‌رود. به طور بدهی اگر اجرای یک پروژه از دیدگاه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی قابل توجیه نبوده و به لحاظ تکنولوژیک امکان‌پذیر نباشد نه تنها هدف توسعه‌ای حاصل نمی‌شود بلکه در اثر انحراف ایجاد شده راه برای افول و آسیب‌پذیری بیشتر کسب‌وکار فراهم می‌شود و در عین حال منابع نیز به هدر خواهد رفت. نتایج نشان داد که توسعه خوشه‌های صنعتی خرمائی کشور با رعایت اصول تعریف خوشه می‌تواند تأثیرات مثبت زیادی در حوزه‌های اقتصادی، تولیدی، اجتماعی و زیست‌محیطی داشته باشد.

با وجود اینکه چندین دهه از مطرح شدن موضوع خوشه‌های صنعتی در ادبیات توسعه می‌گذرد و تجارب متعددی نیز به لحاظ اجرایی در کشورهای مختلف در حال توسعه و توسعه‌یافته در این حوزه حاصل شده

و در غالب موارد تمامی این واحدها قابل احصال نیستند و این امر نیز محدودیت دیگری را بر مطالعه تحمیل می‌نماید. از این‌رو هم معیارها و شاخص‌های ارزیابی متفاوت می‌شوند و هم بخش قابل‌لاحظه‌ای از نتیجه‌گیری‌ها مبتنی بر استنتاج کیفی خواهد بود؛ و نه لزوماً کمی. از مهمترین شاخص‌هایی که می‌توان با استفاده از آن‌ها اثربخشی اقتصادی اجرای یک پروژه توسعه‌ای را برای یک مجموعه و یا خوش‌های صنعتی بررسی نمود، می‌توان به مواردی چون تغییرات ایجاد شده در میزان تولید و ظرفیت تولیدی مجموعه صنعتی و تغییرات ایجاد شده در ارزش فروش و صادرات مجموعه صنعتی اشاره کرد.

بر اساس تجارب حاصله از اجرای پروژه‌های توسعه‌ای برای خوش‌های و مجموعه‌های صنعتی، اجرای کامل یک پروژه توسعه‌ای در حدود ۱۰ میلیارد ریال هزینه خواهد شد. بعبارت دیگر مخارج لازم برای اجرای چنین پروژه‌ای معادل یک میلیارد تومان خواهد بود که باید از منابع استانی و توسط سازمان‌های مختلف توسعه‌ای تأمین گردد.

با توجه به اینکه در راستای اجرای پروژه‌های توسعه‌ای سطح رقابت‌پذیری واحدها افزایش خواهد یافت و حتی اگر در بدبینانترین حالت سهم این واحدها از صادرات ثابت بماند شاهد افزایش میزان صادرات از لحاظ ارزش خواهیم بود.

حال می‌توان از طریق مقایسه مخارج موردنیاز برای اجرای پروژه توسعه‌ای و منافع و دستاوردهای اقتصادی حاصل از آن به توجیه اقتصادی آن پی برد. مقایسه رقم هزینه شده (۱۰ میلیارد ریال در ماقریم حالت با ۲۳ درصد افزایش صورت گرفته در ارزش فروش (معادل ۳۲۰ میلیارد ریال در مینیمم حالت) به طور قابل‌توجه‌ای توجیه اقتصادی اجرای این پروژه را نشان می‌دهد. هچنین با تنواع در بستبندی‌ها بر اساس بازخوردگاهی بازار و آشنايی واحدها با اصول اولیه بازاریابی قیمت فروش محصولات خوش‌های بیش بالا خواهد رفت. بر اساس تجربیات به دست آمده در سایر خوش‌های مخصوصاً خوش‌های صنعتی خرمای بم حداقل افزایشی معادل ۲۰ درصد را از نظر قیمت شاهد خواهیم بود.

مالحظه می‌شود که با شرایط فوق حتی صرف منافع اقتصادی قابل احصای پروژه نیز بر مخارج آن فزونی گرفته است. این در حالی است که پروژه مذکور علاوه بر منافع اقتصادی آثار مثبت فراوانی را نیز در حوزه‌های اجتماعی و غیره به همراه خواهد داشت که در ادامه آن‌ها را بررسی می‌نماییم.

- از نظر تولیدی:

اجرای یک پروژه توسعه‌ای چه منافعی را در جهت پیشود تکنولوژی و نوآوری ایجاد می‌نماید و آیا می‌تواند منجر به بهبود آن گردد؟ شاخص‌های دیگری که در این قسمت به واسطه آن میزان اثربخشی اجرای پروژه را بررسی می‌نماییم، تعداد بنگاه‌هایی است که به واسطه این پروژه توسعه‌یافته و ایجاد می‌شوند. به عنوان مثال در جدول زیر، سه سطر اول وضعیت تکنولوژیک بنگاه‌های مجموعه قبل و بعد از مداخله توسعه‌ای نشان داده شده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود در اثر اجرای پروژه باید در حدود ۲۰ درصد از واحدها یعنی واحدهای کوچک نه خرد، که در حال حاضر از سطح تکنولوژی متواتر برخوردارند، سطح تکنولوژی خود را ارتقاء داده و از تکنولوژی پیش‌رفته

می‌تواند معنا پیدا کند (Marshall, ۱۸۹۰). مفهوم خوش‌های صنعتی به علت تازه بودن و عدم استحکام کافی در نظریه‌پردازی هنوز دارای ابهاماتی در تعریف و کاربرد است. هرچند ایده خوش‌های صنعتی توسعه پورتر در ۱۹۹۰، Porter (۱۹۹۰) شروع شد ولی پس از آن تعاریف متعددی از یک خوش‌های صنعتی ارائه گردید. خوش‌های صنعتی عموماً به عنوان گروهی از بنگاه‌های تجاری و سازمان‌های غیرتجاری تعریف می‌شوند و عنصر کلیدی برای اعضا گروه، رقابتی عمل کردن آنهاست. آنچه این خوش‌های را به عنوان خریدار و عرضه‌کننده نیازهای یکدیگر، استفاده از تکنولوژی‌های مشترک، خریداران مشترک، کالاهای توزیع مشترک، مشاوره و ذخیره نیروی کار همگانی است. شرکت‌های رقابتی، خوش‌های عضو در آن‌ها به عنوان خریدار و عرضه‌کننده نیازهای یکدیگر، استفاده از تکنولوژی‌های مشترک، خریداران مشترک، کالاهای توزیع مشترک، رقابتی را ایجاد می‌نمایند و جاذبه‌های اقتصادی در نهایت خوش‌های را به یکدیگر نزدیک خواهد نمود (Enright, ۱۹۹۶).

بر اساس بررسی به عمل آمده در خصوص چگونگی ایجاد خوش‌های در کشورهای مختلف و برای صنایع گوناگون اگرچه مشترکانی در این رابطه وجود دارد، اما علیرغم تمامی مشابهاتی یک الگوی خاص، عمومی و مشترک برای تأسیس خوش‌های که جهان‌شمول بوده و در تمامی کشورهای دنیا قابلیت پیاده‌سازی داشته باشد، وجود ندارد. بعبارت دیگر، هر منطقه بر اساس خصوصیات و پتانسیل‌های خود و با توجه به ویژگی‌های صنعت موردنظر می‌باشد برنامه خاص خود را برای ایجاد و توسعه خوش‌های به اجرا درآورد.

هدف از مطالعه حاضر پاسخ به این سؤال است که آیا اساساً تعریف و اجرای یک پروژه توسعه خوش‌های امکان‌پذیر است و می‌تواند منجر به نتایج مثبت توسعه‌ای شود یا خیر؟ همچنین مبتنی بر تحلیل انجام یافته مشخص نماییم که باید از چه مدلی برای توسعه مجموعه‌ها استفاده شود تا بیشترین کارایی و اثربخشی حاصل شود.

امکان‌سنجی و تحلیل اثربخشی توسعه خوش‌های صنعتی خرمای کشور

- از نظر اقتصادی:

به عنوان یک نکته مهم آغازین باید گفت که روش‌های امکان‌سنجی و شیوه بررسی توجیه‌پذیری اجرای یک پروژه توسعه‌ای (اعم از مجموعه صنعتی، خوش‌های صنعتی و ...) از جهات مختلفی با بررسی توجیه‌پذیری اجرای یک پروژه عمرانی و فیزیکی (تأسیس واحد تولیدی و ...) متفاوت می‌باشد. در بررسی توجیه‌پذیری اجرای یک پروژه توسعه خوش‌های به سختی می‌توان از شیوه‌های متعارف امکان‌سنجی چون «بررسی ارزش خالص فعلی پروژه»، «بررسی نرخ بازدهی داخلی پروژه»، «تجزیه و تحلیل نقطه سریع‌سر» و غیره استفاده نمود. در واقع این روش‌ها نیازمند پیش‌بینی دقیق‌تر عواید و مخارج اجرای طرح است که طبعاً برای یک پروژه عمرانی می‌توان با درصدی از اطمینان، برآورده از آن‌ها داشت؛ اما برای اجرای پروژه توسعه خوش‌های برای یک تجمع یا خوش‌های صنعتی با مجموعه‌های از واحدهای فعال مواجهیم که دستیابی به داده‌ها و اطلاعات آن‌ها کار بسیار دشواری است و لذا چنین محدودیتی امکان‌پذیری اجرای این روش‌ها را بسیار پایین می‌آورد. علاوه بر این از داده‌های مربوط به واحدهای فعال در یک مجموعه صنعتی به لحاظ زمانی، مکانی و اندازه‌ای همگن و یکسان نبوده

برخی از مشخصات تکنولوژیک مجموعه قبل و بعد از مداخله توسعه‌ای

	وضعیت مجموعه قبل از مداخله	وضعیت مجموعه بعد از مداخله	بپرداخت شده
درصد بنگاههایی که از سطح تکنولوژی پیشرفت برخوردارند	۰%	۲۰%	۲۰%
درصد بنگاههایی که از سطح تکنولوژی متواتر برخوردارند	۲۰%	۷۰%	۵۰%
درصد بنگاههایی که از سطح تکنولوژی پایین برخوردارند	۸۰%	۱۰%	۷۰%
تعداد واحدهای فعال و نیمه‌فعال صنعتی در مجموعه	۲۶	۴۵	۱۹

جمع‌بندی

امروزه خوشهای صنعتی یکی از کارآمدترین و فراگیرترین مدل‌های توسعه منطقه‌ای، ملی و در سطح جهان هستند. ایجاد خوشهای صنعتی کمک بزرگی به اشتغال، تولید و صادرات خواهد کرد به همین منظور تسهیلات اشتغال‌زاوی پهتر است به سمت خوشهای صنعتی سوق داده شود و صنعتگران در قالب خوشهای صنعتی فعالیت کنند. اگر ما بخواهیم با کشورهایی که بازار کالاهای مختلف را در اختیار گرفته‌اند، رقابت کرده و قیمت تمام‌شده کالاهای خود را کاهش دهیم راهی جز ایجاد خوشهای صنعتی در کشور نداریم چراکه با ایجاد این خوشه‌ها، حداقل استفاده از تجهیزات و امکانات مستقر در خوشه‌های به عمل آمده و با تقسیم وظایف به صورت تخصصی، هزینه تمام‌شده کاهش چشمگیری پیدا کرده و قدرت رقابت را افزایش خواهد داد. آنچه اهمیت خوشهای صنعتی را در ایران پیشتر می‌کند این است که در زیربخش‌های صنعت ایران بیش از ۹۰ درصد مؤسسات و شرکت‌ها را شرکت‌های کوچک و متواتر تشکیل می‌دهند که عموماً به صورت منفرد فعالیت می‌کنند و همواره با مشکلات و مسائل مختلف درگیرند. اما از لحاظ اشتغال سهم ۶۵ درصدی را در ایجاد فرصت‌های شغلی بر عهده دارند. در نتیجه می‌توان با توسعه خوشهای صنعتی خرمای کشور زمینه‌هایی بپردازد و وضعیت اجتماعی و اقتصادی ذی‌نفعان این محصول را فراهم آورد.

برخوردار گردند. همچنین ۷۰ درصد واحدهای خرد نیز که در حال حاضر از سطح تکنولوژی پایینی برخوردارند با اقدامات توسعه‌ای به سطح بالاتری از تکنولوژی دسترسی پیدا خواهند کرد. سطر سوم جدول حاکی از تعداد واحدهای فعال در مجموعه در قبل و بعد از مداخله توسعه‌ای است.

- از نظر اجتماعی:

با در کنار هم قرار دادن تحلیل‌های مربوط به ارزیابی اثرات و منافع ملموس و غیرملموس اقتصادی، تولیدی و اجتماعی حاصل از اجرای پروژه توسعه‌ای می‌توان به این جمع‌بندی رسید که اجرای پروژه‌های توسعه خوشهای از ابعاد مختلف اقتصادی، تولیدی و اجتماعی قابل توجیه بوده و قادر است با اثربخشی بسیار بالایی موجبات رشد و توسعه خوشهای صنعتی خرمای کشور را فراهم آورد.

- از لحاظ اقلیمی و زیست‌محیطی:

نظر به این که صنایع مرتبط به بحث خرماء از صنایع آلینده محیط‌زیست محسوب نمی‌شوند و با توجه به تأثیر بسیار کم واحدهای صنعتی و سنتی در شرایط اقلیمی هر منطقه می‌توان به این نکته اشاره کرد که پروره توسعه خوشهای نقش چندانی در تغییر این وضعیت نخواهد داشت، با این حال شرایط بهداشتی واحدهای صنعتی و سنتی بدوسیله این روش تغییر و جهش مناسبی پیدا می‌کند و با کاهش درصد ضایعات مواد اولیه این تأثیر پررنگتر خواهد شد.

